

10. del – Løvehulen (Daniel kap.6)

Daniel blir forfremmet til en meget overordnet stilling av Darius. Dette førte til sjalusi blant hans kolleger. De prøvde å få ham fjernet ved å gjøre det ulovelig for ham å tilbe sin Gud. Daniel nektet å bøye seg og Darius blir tvinget til å kaste ham i løvehulen. Gud redder Daniel og kongen ærer Israels Gud.

Ingen var mer oppmerksom på at hans rike var gjennomsyret av korrupsjon og uærlighet blant høye embetsmenn enn kong Darius selv. I disse umoralske omgivelser skinte Daniel som en stjerne, og hans ufordervete ærlighet førte ham til en av de tre høyeste stillinger, *"så kongen ikke skulle lide noe tap"* (Dan.6;3). Selv blant disse tre fremhevet Daniel seg tydelig, og Darius lot det bli kjent at han tenkte på å forfremme ham og sette ham over hele riket.

De uttrykk som blir brukt om Daniel i de første fem vers er et vidnesbyrd om hans gudfryktlige karakter. Han *"utmerket seg framfor riksrådene og satrapene, fordi det var en høy ånd i ham ... de var ikke i stand til å finne noen skyld eller noen urett ... 'Vi finner ikke noen grunn til anklage mot denne Daniel, om vi da ikke kunne finne noe å anklage ham for i hans gudsdyrkelse.'" (v.4-6).*

Planen om at Daniel skulle bli forfremmet til overordnet over dem fikk begeret til å flyte over for hans kolleger. Det kan ha vært sjalusi, eller rett og slett kunnskap om en plan for en ærlig regnskapsførsel. De innså at den eneste måten å få ham fjernet på var å bruke hans religion. En utspekulert plan ble klekket ut. Darius skulle bli anbefalt å utstede en forordning om å forby tilbedelse av noen annen gud eller person uten kongen selv i 30 dager. Ulydighet skulle straffes med å bli kastet inn til løvene. Kongen kan ha tatt forslaget med velvilje fordi det kunne fremme lojalitet og troskap blant hans undersåtter i hans vidstrakte verdensrike. Darius underskrev befallingen uten å forstå det som stilltiende også var hensikten.

Da Daniel ble kjent med den nye lov, gikk han hjem og ba tre ganger samme dag. Dette var om morgen, middag og aften (som David gjorde, Sal.55;17-18). Det var noe han gjorde hver dag og hans fiender kjente denne vane. Hva ba han om? Fordi han vendte seg mot Jerusalem (v.11) kan vi anta at han ba om tilgivelse for jødene. Med det oppfylte han Guds befaling til sitt folk som var i fangenskap (2.Krøn.6;36-39). Men vi kan også være sikre på at på denne spesielle dag var bønnen av personlig art, og at en mann med en slik urokkelig tro ville bringe sin prekære stilling frem for Faderen i tillit til ham.

Reddet fra løvene

Men at han ba var meget synlig, og det var ingen mangel på iakttagere som la merke til det. Daniels skjebne var uunngåelig da dette ble rapportert til kongen. Darius brukte hele dagen for å finne ut hvordan han kunne redde Daniel. Men til sin fortvilelse hadde han intet valg og loven måtte gå sin gang. Daniel ble kastet i løvehulen. Det som kom tydelig frem i timene som fulgte var den hengivenhet som

Profeten Daniels Bok

Darius hadde for Daniel og hans forståelse for at Daniels hele liv hadde dreiet seg om hans tjeneste for Gud. Kongen våket og fastet hele natten og ilte til løvehulen i grålysningen. Til sin store glede oppdaget han at Daniels Gud hadde reddet ham, og han ble dradd uskadet opp av hulen.

Daniel i Løvehulen av Briton Rivière, 1872

Skriftstedet at Daniel var blitt reddet "*fordi han hadde trodd på sin Gud*" (kap.6:24) blir gjentatt i Det nye testament hvor han blir tatt med blant eksemplene om trosvitner: "*Ved tro seiret de over kongeriker ... stoppet gapet på løver*" (Heb.11;33). Det var en lignelse for å symbolisere oppstandelsen. Daniel ble kastet ned i hulen som skulle bli hans grav. Selv ikke den mektigste herske eller alle denne verdens lover kunne redde ham fra døden. Det var bare hans tro på Guds makt og nåde som ga ham liv.

Virkingen på kongen

Darius minner oss om Nebukadnesar da han sendte sin befaling til alle folk i sitt kongerike. Det er tydelig at Daniel med sin stadig forkynnelse hadde påvirket kongen. Hans befaling viser en bemerkelsesverdig kunnskap om sannheten. Han taler om "*den levende Gud*" (i motsetning til de livløse avguder rundt ham) og om riket og herredømmet som skulle vare evig. (kap.6;25-27).

Kong Darius

DEN TROENDE I VERDEN

Daniel vant stor velvilje og barmhjertighet blant dem i den verden som omga ham. Dette skjedde allerede i begynnelsen av hans fangenskap (kap.1;9) og også mere enn 70 år senere hvor vi leser hvordan kong Darius forsøkte å redde ham (kap.6;15). Daniel lignet Jesus som gikk frem *"i velvilje hos Gud og mennesker"* (Luk.2;52). Slik velvilje oppnåes ved å leve slik som Jesus lærte oss og å praktisere hans bud om kjærlighet og medmenneskelighet i sitt forhold til andre. Og Paulus lærer oss: *"ikke spotte noen, ikke være stridslystne, men milde, og vise all saktmodighet mot alle mennesker."* (Titus 3;2).

Men i en verden som ikke kjenner Gud er det mulig at vi finner oss selv i strid med den, som Daniel. Vi kan miste vår jobb, og vår tro kan plassere oss på feil side av loven. Situasjoner som dette oppfordrer oss til å søke i Profeten Daniels boks budskap som gir oss støtte og veiledning. Vi lever for Guds rike i tro og forventning og er *"fremmede og utlendinger på jorden"* (Heb.11;13) i den nåværende tidsalder og vet at denne tidsalder snart er over.

"La oss da gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære! For vi har ikke her en blivende stad, men søker den som kommer." (Heb.13;13-14). Vi tjener en Far som har omsorg for alle sine barn og hans engel *"slår leir omkring dem som frykter ham"* slik som Daniel som ble frelst, *"fordi han hadde trodd på sin Gud."*